

عنوان مقاله:

بهینه سازی روشهای آزمایشگاهی و مطالعات مقدماتی سیتوژنتیک برخی از اکوتیپهای گل محمدی (Rosa damascene Mill) در ایران

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره ژنتیک ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سیده سمانه حسینی - گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

عباس یداللهی - گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

نورالله احمدی - گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

گل محمدی یکی از مهمترین گیاهان بومی ایران است که به عنوان یک گیاه زینتی- دارویی، جایگاه ویژه ای در کشور دارد. لذا توجه به برنامه های اصلاحی این گیاه، امری ضروری و مهم تلقی می گردد. یکی از اساسی ترین برنامه های اصلاحی گل محمدی، مطالعات سیتولوژی و تعیین ژنوم و فرمول ژنومی اکوتیپهای مختلف آن در کشور می باشد که تا کنون مطالعات زیادی در این زمینه صورت نگرفته است. لذا به منظور تعیین بهترین پروتکل برای انجام مطالعات سیتوژنتیک گل محمدی، آزمایشی بر روی سه اکوتیپ کاشان، آذران و کرمانشاه در دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس در سال 1390 انجام گرفت. برهمکنشی از تیمارهای مختلف پیش تیمار (شامل 8- هیدروکسی کینولین 0/002 مولار، کلسیسین 0/01، 0/05 و 0/1 مولار، آلفا- برموناتالین 1 درصد)، هیدرولیز (محلول 1 و 5 نرمال اسیدکلریدریک به ترتیب در دمای 60 و 25 درجه) و رنگ آمیزی (رنگ استوارسئین، استوکارمن و همتوکسیلین)، تحت زمانهای متفاوت مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که در بین پیشتیمارهای مختلف، بیشترین وضوح عکس در تیمار 8- هیدروکسیکینولین به مدت 4/30 و 4 ساعت بدست آمد. در حالیکه بیشترین تعداد سلول در مرحله ی پیشمتافاز، در پیشتیمار کلشیسین 0/05 و 0/1 مولار به ترتیب در مدت زمان 4/45 و 3/30 ساعت مشاهده گردید. در بین تیمارهای هیدرولیز، اسید کلریدریک 5 مولار به مدت 50 دقیقه بهترین تیمار بود و کرموزومها در ننگ استوارسئین 2 درصد به مدت 36 ساعت بهترین رنگ گیری را داشتند. یافته های فوق در بررسی و تجزیه و تحلیل مطالعات کاربوتیپی اکوتیپهای مختلف گل محمدی مورد استفاده قرار گرفتند.

کلمات کلیدی:

گل محمدی، کاربوتیپ، استوارسئین، 8- هیدروکسیکینولین، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/226645>

